

Toca fer un pas endavant

Ahores d'ara ja ningú hauria de dubtar que d'aquesta crisi només en podrem sortir a través de l'ajuda mútua i la col·laboració de les entitats tant públiques com privades. Els devastadors efectes de la pandèmia han posat de manifest les nostres mancances en el camp epidemiològic, de la sanitat i de la recerca científica, elements clau d'una societat que es consideri desenvolupada. Si a això hi afegim els previsibles i importants efectes econòmics negatius, l'horitzó ens obliga, des de la serenitat, a una profunda reflexió.

A finals d'any, molt abans de poder veure el que ens queia al damunt, vam poder dimensionar, per primera vegada i de manera rigorosa, què representa econòmicament i socialment el sector fundacional a Catalunya. La seva activitat econòmica supera els 3.200 milions d'euros anuals, i ocupa més de 82.000 persones a Catalunya. Les fundacions catalanes aporten un 1,5% del valor econòmic creat al país, superant fins i tot altres subsectors rellevants de l'economia com l'electricitat, el gas o l'aigua. Només en el camp de la salut,

tan transcendent en els moments actuals, les persones que treballen en fundacions sumen gairebé 25.000 persones, la qual cosa representa una quarta part de l'ocupació total del sector sanitari.

En aquest escenari, immersos encara en la contenció del covid-19, no puc sinó fer valdre el paper de les fundacions, la seva vocació total de servei a la societat i la seva ferma determinació a l'hora de contribuir a la superació de l'epidèmia.

Però també ha arribat el moment de plantejar-se seriosament quines mesures poden afavorir el creixement de la funció social de les fundacions. Des de la seva creació, la Coordinadora reivindica mesures legals

Hi ha un retorn a les causes de proximitat, sobretot en el camp de la salut i la ciència. Molt més encara en el moment actual

PERE A. FÀBREGAS

PRESIDENT DE
LA
COORDINADORA
CATALANA DE
FUNDACIONS

que incentivin les donacions, la filantropia i el mecenatge. La reforma fiscal del 2014 va permetre que la donació mitjana es duplicués, ja que els primers 150 euros tenien importants deduccions encara que, com reconeixen tots els experts, a diferència de les organitzacions les persones no només pensen en termes fiscals sinó també en termes emocionals a l'hora de decidir les seves contribucions.

L'evolució de la filantropia atén múltiples raons. No obstant això, les tendències ens indiquen que hi ha un retorn a les causes de proximitat, a allò que veiem diàriament, sobretot en el camp de la salut i la ciència. Molt més encara en el moment actual.

El camí cap al nou futur implica afavorir les mesures que permetin desenvolupar més la filantropia

Soc conscient que és una reivindicació recurrent, però ara més que mai hem d'insistir que les condicions fiscals són essencials per al desenvolupament de la filantropia al nostre país. Àmbits com la salut, l'atenció social, la recerca, l'educació o la cultura serien difícils d'imaginar sense la col·laboració oferta actualment per les fundacions. A tall d'exemple, el sistema més incentivador de tots és el de la nostra veïna França, on es permet deduir en la quota de l'IRPF fins al 66% dels imports donats, i en l'impost de societats aquesta quantia arriba al 60%. ¿No és el moment de fer un pas endavant?

L'actual situació ens hauria de fer reflexionar sobre què hem de canviar a la nostra societat per fer-la més propera, més humana, amb més sentiments de fraternitat i de formar part d'un gran col·lectiu que lluita i treballa per tirar endavant. És un moment de canvi de marcs de referència, de canvi de paradigmes, de construir un nou futur, i un camí d'aquest nou futur implica afavorir les mesures que permetin desenvolupar més la filantropia. La societat serà la primera que en sortirà beneficiada.